

— Деца, — започна той, — днесъ единъ вашъ другаръ е извършилъ голѣмо, благородно дѣло. Азъ съмъ трогнатъ отъ това. Като вашъ учителъ, виждамъ, че грижитѣ и съветитѣ ми, да си помагате при нужда, не сж отишли напраздно. Следвайте всички примѣра на този вашъ другаръ и вие ще бждете винаги щастливи! Той днесъ изрече едни хубави думи. Повтори ги, Владимире, и ги запишете!

Ученицитѣ обърнаха очи къмъ фабрикантския синъ. Неговото лице грѣеше въ нова, чудна свѣтлина. До него, радостенъ, поглеждаше и Николайчо. Владимиръ повтори думитѣ. А следъ малко всички ученици въ стаята се наведоха и въ тетрадкитѣ имъ се заредиха:

— Всѣка майка е светица!

Елисавета М. Милева

ЗАВРЪЩАНЕ

Буря е завила,
вихъръ вънъ лудѣ,
майко моя мила,
татко ми кжде е?

Татко сега си иде,
иде отъ далече —
ще ли домъ да види
въ тая бурна вечерь!

Ще ли да го зърна,
мила моя майко,
ще ли да прегърна
бащиното рамо?

— Не тжгувай, сине,
ще си дойде скоро, —
слушай, сякашъ мина
нѣкой вънъ презъ двора! —

Бутна се вратата —
радостъ грѣйна въ кжши,
заскреженъ бащата
своя синъ прегръща...

Асенъ Босевъ

